

gen på dette område, men f.eks. er der i ILO taget stilling til, om eksklusivaftaler er forenelige med foreningsfriheden. Efter ILO's opfattelse tager ILO's konvention ikke stilling til spørgsmålet, men overlader afgørelsen til national ret. Det er min opfattelse, at verdenserklæringen bør fortolkes på samme måde.

Spm. nr. S 576

Til arbejdsministeren (6/1 95) af:
Helge Sander (V):

»Mener ministeren, at konflikten på møbelfabrikken Selta i Viborg er lovlig i forhold til en domsafsigelse fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i 1981, hvor domstolen underkendte en eksklusivaftale vedrørende tre jernbanearbejdere ved British Rail i England?«

Begrundelse

Dommen fra 1981 fastslog, at der forelå en tilsidesættelse af de tre medarbejderes rettigheder med hensyn til »den negative organisationsfrihed« og dermed en overtrædelse af den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 11.

Analogt hertil kan fremtidige ansættelser derfor heller ikke gøres afhængige af et tvungent medlemskab af en bestemt forening – i dette tilfælde SiD i Viborg.

Set i lyset heraf må det efter spørgerens opfattelse være ulovligt at iværksætte en konflikt med henblik på opnåelse af en eksklusivaftale indeholdt i en eventuel overenskomst.

Svar (13/1 95)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Afgørelsen fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, som spørgeren refererer til, vedrørte spørgsmålet om anvendelse af eksklusivbestemmelser over for allerede ansatte medarbejdere. Den danske foreningsfrihedslov blev vedtaget for at bringe dansk ret i overensstemmelse med denne afgørelse. Jeg må således lægge til grund, at Folketinget har taget stilling til konsekvenserne af afgørelsen.

Hvad angår spørgsmålet om den konkrete konflikts lovlighed, er det et spørgsmål, der må afgøres ved domstolene, i dette tilfælde Arbejdsretten, jf. lov om Arbejdsretten § 9, stk. 1, nr. 4 og 5.

Spm. nr. S 506

Til boligministeren (2/1 95) af:

Villy Søvnald (SF):

»Mener ministeren, at rejseomkostninger ved deltagelse i kommissions- og udvalgsarbejde i Boligministeriet ligger inden for formålet med tilskud i medfør af boligreguleringslovens § 61, stk. 1?«

Foreløbigt svar (10/1 95)

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Jeg kan oplyse, at Grundejernes Investeringsfond efter boligreguleringslovens § 61, stk. 1, kan yde tilskud til oplysning, kurser og informationsvirksomhed for ejere og lejere inden for en årlig ramme på 3 mio. kr.

Da investeringsfonden er blevet bedt om at redegøre for baggrunden for, at fonden har besluttet at lade rejseomkostninger ved deltagelse i kommissions- og udvalgsarbejde i Boligministeriet være omfattet af ovennævnte formål, vil jeg afvente fondens redegørelse, inden jeg udtaler mig om beslutningen. Jeg vil således vende tilbage med et endeligt svar, når redegørelsen foreligger.

Spm. nr. S 507

Til boligministeren (2/1 95) af:

Villy Søvnald (SF):

»Kan ministeren give nogen forklaring på, at bestyrelsen i Grundejernes Investeringsfond har besluttet, at rejseomkostninger ved deltagelse i kommissions- og udvalgsarbejde i Boligministeriet er berettiget til tilskud efter boligreguleringslovens § 61, stk. 1?«